

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

29 юли 2019 година *

„Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Информационно общество — Хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Изготвяне на извадка (sampling) — Член 2, буква в) — Продуцент на звукозаписи — Право на възпроизвеждане — „Частично“ възпроизвеждане — Член 5, параграфи 2 и 3 — Изключения и ограничения — Обхват — Член 5, параграф 3, буква г) — Цитати — Директива 2006/115/ЕО — Член 9, параграф 1, буква б) — Право на разпространение — Основни права — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 13 — Свобода на изкуствата“

По дело C-476/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) с акт от 1 юни 2017 г., постъпил в Съда на 4 август 2017 г., в рамките на производство по дело

Pelham GmbH,

Moses Pelham,

Martin Haas

срещу

Ralf Hütter,

Florian Schneider-Esleben,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, Ал. Арабаджиев, М. Vilaras, Т. von Danwitz, С. Toader, F. Biltgen и С. Lycourgos, председатели на състави, Е. Juhász, М. Plešić (докладчик), L. Bay Larsen и S. Rodin, съдии,

генерален адвокат: М. Szpunar,

секретар: R. Șereș, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 юли 2018 г.,

* Език на производството: немски.

като има предвид становищата, представени:

- за Pelham GmbH, както и за г-н Pelham и г-н Haas, от A. Walter, Rechtsanwalt,
- за г-н Hütter и г-н Schneider-Esleben, от U. Hundt-Neumann и H. Lindhorst, Rechtsanwälte,
- за германското правителство, от T. Henze, M. Hellmann и J. Techert, в качеството на представители,
- за френското правителство, от D. Colas, D. Segoin и E. Armoët, в качеството на представители,
- за правителството на Обединеното кралство, от Z. Lavery и D. Robertson, в качеството на представители, подпомагани от N. Saunders, barrister,
- за Европейската комисия, от T. Scharf и J. Samnadda, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 12 декември 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 2, буква в) и на 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230 и поправка в ОВ L 168, 2016 г., стр. 19), както и на член 9, параграф 1, буква б) и на член 10, параграф 2, първа алинея от Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за правото на отдаване под наем и в заем, както и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост (ОВ L 376, 2006 г., стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 3, стр. 14).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор на Pelham (наричано по-нататък „дружеството Pelham“), г-н M. Pelham и г-н M. Haas (наричани по-нататък заедно „Pelham“) с г-н R. Hütter и г-н F. Schneider-Esleben (наричани по-нататък „Hütter и др.“) по повод на използване в рамките на записа на музикалното заглавие „Nur mir“, на което композитори са г-н Pelham и г-н Haas, а продуцент дружеството Pelham, на ритмичен фрагмент с продължителност около две секунди, взет от записа на музикалната група Kraftwerk, чиито членове са Hütter и др.

Правна уредба

Международното право

- 3 Член 1 от Конвенцията за закрила на продуцентите на звукозаписи срещу неразрешено възпроизвеждане на техните звукозаписи, подписана в Женева на 29 октомври 1971 г. (наричана по-нататък „Женевската конвенция“), гласи следното:

„По смисъла на тази конвенция:

- (а) „звукозапис“ е всеки предназначен за изключително слухово възприемане запис на звуци, представляващи изпълнение, или на други звуци;
- (б) „продуцент на звукозаписи“ е физическото или юридическото лице, което първо осъществява запис на звуците на изпълнение или на други звуци;
- (с) „копие“ е всеки носител, който съдържа звуци, записани пряко или косвено от звукозапис, и който включва всички звуци, записани на този звукозапис, или значителна част от тях;
- (д) „разпространение сред публиката“ е всяко действие, чрез което копия от звукозаписа се предлагат пряко или косвено на публиката като цяло или на части от нея“.

- 4 Член 2 от тази конвенция гласи:

„Всяка договаряща държава закриля продуцентите на звукозаписи, които са граждани на друга договаряща държава, срещу производството на копия без съгласието на продуцента и срещу вноса на такива копия, при условие че производството или вносът се осъществяват с цел разпространение сред публиката, както и срещу разпространението сред публиката на такива копия“.

Правото на Съюза

Директива 2001/29

- 5 Съображения 3, 4, 6, 7, 9, 10, 31 и 32 от Директива 2001/29 гласят:

- „(3) Предложеното хармонизиране ще допринесе за прилагането на четирите свободи на вътрешния пазар и се отнася до спазването на основните принципи на правото, и особено на правото на собственост, включително интелектуалната собственост и свободата на изразяване и на обществения интерес.
- (4) Хармонизирана правна рамка в областта на авторското право и сродните му права, като се повишава правната сигурност и едновременно с това се осигурява високо ниво на закрила на интелектуалната собственост, ще насърчи значителни инвестиции в творческите и иновационни дейности, включително в инфраструктурата на мрежи, и ще доведе на свой ред до растеж и засилена конкуренция на европейската промишленост както в областта на предоставянето на съдържание, така и в тази на информационните технологии и по-общо в голям брой промишлени и културни сектори. Това ще гарантира заетостта и насърчи създаването на нови работни места.

[...]

(6) Без хармонизиране на общностно равнище законодателните дейности на национално равнище, които вече са започнати в редица държави членки, за да се отговори на технологичните предизвикателства, биха могли да доведат до значителни различия в закрилата и чрез тях до ограничения на свободното движение на услуги и стоки, които съдържат, или се основават на интелектуална собственост, което би предизвикало ново фрагментиране на вътрешния пазар и законодателна несъгласуваност. Последниците от такива законодателни несъответствия и правна несигурност ще станат по-значителни с по-нататъшното развитие на информационното общество, което вече значително е увеличило трансграничното ползване на интелектуална собственост. Това развитие следва да продължи. Значителните правни несъответствия и несигурност по отношение на закрилата могат да затруднят осъществяването на икономии от мащаба за нови продукти и услуги, съдържащи авторско право и сродните му права.

(7) Следователно правната рамка на Общността за закрила на авторското право и сродните му права трябва също да бъде адаптирана и допълнена, доколкото е необходимо, за безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар. За тази цел тези национални разпоредби в областта на авторското право и сродните му права, които се различават в значителна степен във всяка държава членка или които пораждат правна несигурност, затрудняваща безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар и правилното развитие на информационното общество в Европа, следва да бъдат адаптирани, като е важно да се избегне държавите членки да реагират по несъгласуван начин на технологичното развитие. В замяна на това не е необходимо да се премахнат или предотвратят различия, които не засягат неблагоприятно функционирането на вътрешния пазар.

[...]

(9) Всяка хармонизация на авторското право и сродните му права трябва да се основава на висока степен на закрила, тъй като такива права са основни за интелектуалното творчество. Тяхната защита спомага, за да гарантира поддържането и развитието на творческия процес в интерес на авторите, артистите изпълнители, продуцентите, потребителите, културата, промишлеността и публиката като цяло. [...]

(10) Ако авторите или артистите изпълнители следва да продължат творческата си и артистична работа, те трябва да получат съответно възнаграждение за използването на техните произведения, както и продуцентите, за да бъдат в състояние да финансират това произведение. Инвестициите, необходими за създаването на продукти като звукозаписи, филми или аудио-визуално произведение, и на услуги, например услугите „до поискване“, са значителни. Необходима е адекватна правна закрила на правата върху интелектуална собственост, за да се гарантира наличието на такова възнаграждение и за да се гарантира възможността за задоволителна възвръщаемост от тези инвестиции.

[...]

(31) Трябва да се поддържа справедлив баланс между правата и интересите на различните категории притежатели на права, както и на различните категории притежатели на права и ползватели на закриляни обекти. Съществуващите изключения и ограничения по отношение на правата, както са определени от държавите членки, следва да бъдат преоценени с оглед новата електронна среда. [...] За да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар, такива изключения и ограничения следва да бъдат определяни по-хармонично. Степента на тяхната хармонизация следва да се основава на въздействието им върху безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар.

(32) Настоящата директива съдържа изчерпателен списък на изключенията и ограниченията по отношение на правото на възпроизвеждане и правото на публично съобщаване. Някои изключения или ограничения се прилагат само за правото на възпроизвеждане, ако е уместно. Този списък отчита надлежно различните правни традиции на държавите членки, като в същото време цели гарантирането на функциониращ вътрешен пазар. Държавите членки следва да постигнат съгласувано прилагане на тези изключения и ограничения, които ще бъдат оценени при бъдещото преразглеждане на разпоредбите относно прилагането“.

6 Член 2 от Директива 2001/29, озаглавен „Право на възпроизвеждане“, гласи:

„Държавите членки предвиждат изключителното право да разрешават или забраняват пряко или непряко, временно или постоянно възпроизвеждане по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, изцяло или частично:

[...]

в) за продуценти на звукозаписи — на техните звукозаписи;

[...]“.

7 Член 5 от тази директива предвижда изключенията и ограниченията на правата по членове 2—4 от нея. Параграфи 3 и 5 от него гласят:

„3. Държавите членки могат да предвидят изключения или ограничения по отношение на правата, предвидени в членове 2 и 3, в следните случаи:

[...]

г) цитати за целите като критика или обзор, при условие че се отнасят до произведение или друг закрилян обект, който вече е предоставен законно на разположение на публиката, и че — освен ако това се окаже невъзможно — е посочен източникът, включително името на автора, и че тяхното използване е в съответствие със справедливата практика и доколкото се изисква от конкретната цел;

[...]

5. Изключенията и ограниченията, предвидени в параграфи 1, 2, 3 и 4, се прилагат само в някои специални случаи, които не засягат нормалното използване на произведението или друг закрилян обект, и не засягат неоправдано законните интереси на притежателя на права“.

Директива 2006/115

8 Съображения 2, 5 и 7 от Директива 2006/115 гласят:

„(2) Закрилата на отдаването под наем и в заем на произведенията, обект на авторско право, и на обектите на сродни права има все по-голямо значение за авторите, изпълнителите и продуцентите на звукозаписи и филми. Пиратството се превръща във все по-голяма заплаха.

[...]

(5) Творческата и художествената работа на авторите и изпълнителите има нужда от адекватен доход като основа за по-нататъшна творческа и художествена работа, а инвестициите, по-специално необходими за производството на звукозаписи и филми, са твърде големи и рискови. Възможността за осигуряване на този доход и възвръщане на инвестициите може да бъде гарантирана ефективно [само] чрез адекватна правна закрила на съответните носители на права.

[...]

(7) Законодателството на държавите членки следва да бъде сближено, така че да не противоречи на международните конвенции, върху които се основават законите за авторското право и сродните му права в много от държавите членки“.

9 Член 1 от тази директива, озаглавен „Предмет на хармонизация“, гласи в параграф 1:

„В съответствие с разпоредбите на тази глава и като спазват условията на член 6, държавите членки предвиждат право да се разрешава или забранява отдаването под наем и в заем на оригинали и екземпляри от произведения на авторското право и на други обекти, посочени в член 3, параграф 1“.

10 Член 9 от същата директива, озаглавен „Право на разпространение“, предвижда в параграф 1:

„Държавите членки предвиждат изключително право за предоставяне на публиката, чрез продажба или по друг начин, на обектите, посочени в букви а)–г), включително копия от тях, оттук нататък наричано „право на разпространение“:

[...]

б) за продуцентите на звукозаписи, по отношение на техните звукозаписи

[...]“.

11 Член 10, параграф 2, първа алинея от Директива 2006/115 гласи:

„[...] всяка държава членка може да предвиди за закрилата на изпълнители, продуценти на звукозаписи, излъчващи организации и продуценти на първоначален запис на филми същите ограничения, каквито предвижда за закрилата на авторското право върху произведения на литературата и изкуството“.

Германското право

12 Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte — Urheberrechtsgesetz (Закон за авторското право и сродните му права) от 9 септември 1965 г. (BGBl. 1965 I, стр. 1273, наричан по-нататък „UrhG“) предвижда в член 24:

„1. Самостоятелно произведение, което е създадено чрез свободното използване на чуждо произведение, може да се публикува и използва без разрешението на автора на използваното произведение.

2. Параграф 1 не се прилага за използването на музикално произведение, при което може да се разпознае, че мелодията е взета от едно произведение и е послужила за основа за ново произведение“.

- 13 Член 85, параграф 1 от UrhG, който транспонира член 2, буква в) от Директива 2001/29 и член 9 от Директива 2006/115, предвижда в първо изречение, първа и втора хипотеза, че продуцентът на звукозапис има изключително право да възпроизвежда и разпространява звукозаписа.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 14 Hütter и др. са членове на музикалната група Kraftwerk. През 1977 г. групата публикува звукозапис, който включва музикалното заглавие „Metall auf Metall“.
- 15 Г-н Pelham и г-н Haas са композитори на музикалното заглавие „Nur mir“, включено в звукозаписи, продуцирани от дружеството Pelham през 1997 г.
- 16 Hütter и др. твърдят, че Pelham копира в електронен вид извадка (sample) с продължителност около 2 секунди от ритмичен фрагмент на музикалното заглавие „Metall auf Metall“ и я включва чрез последователни повторения в музикалното заглавие „Nur mir“, въпреки че има възможност да извири фрагмента.
- 17 Hütter и др. считат, главно, че Pelham нарушава сродно на авторското право, на което са притежатели в качеството на продуцент на звукозаписи. При условията на евентуалност твърдят, че са били нарушени притежаваното от тях право на интелектуална собственост в качеството им на артисти изпълнители, както и авторското право на г-н Hütter върху музикалното произведение. При условията на евентуалност спрямо предходното те сочат, че Pelham е нарушило законодателството в областта на конкуренцията.
- 18 Hütter и др. предявяват иск пред Landgericht Hamburg (Областен съд Хамбург, Германия) за преустановяване на нарушението, за изплащане на обезщетение за вреди, за предоставяне на информация и за предаване на звукозаписите с цел да бъдат унищожени.
- 19 Посоченият съд уважава иска, а въззивната жалба на Pelham пред Oberlandesgericht Hamburg (Висш областен съд Хамбург, Германия) е отхвърлена. По ревизионна жалба на Pelham пред Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) решението, постановено от Oberlandesgericht Hamburg (Висш областен съд Хамбург), е отменено и делото му е върнато за ново разглеждане. Посоченият съд отново отхвърля въззивната жалба на Pelham. С решение от 13 декември 2012 г. Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд) отхвърля новата ревизионна жалба на Pelham. Последното решение е отменено от Bundesverfassungsgericht (Федерален конституционен съд, Германия), който връща делото на запитващата юрисдикция.
- 20 Запитващата юрисдикция отбелязва, че успешното приключване на ревизионното производство зависи от тълкуването на член 2, буква в) и на член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29, както и на член 9, параграф 1, буква б) и на член 10, параграф 2 от Директива 2006/115.
- 21 На първо място, следва да се установи дали, като е използвало звукозаписа на Hütter и др. при осъществяване на собствения си звукозапис, Pelham е нарушило изключителното им право на възпроизвеждане и разпространение на звукозаписа, в който се съдържа заглавието „Metall auf Metall“, предвидено в член 85, параграф 1 от UrhG, който транспонира член 2, буква в) от Директива 2001/29, както и член 9 от Директива 2006/115. По-специално трябва да се определи дали такова нарушение може да се установи, когато както в случая от звукозапис се извлича ритмичен фрагмент с продължителност 2 секунди, след което се пренася в друг звукозапис, и дали последният представлява копие на друг звукозапис по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115.

- 22 На второ място, в случай че се установи такова нарушение на правото на продуцента на звукозаписи, възниква въпросът дали Pelham може да се позове на „правото на свободно използване“, предвидено в член 24, параграф 1 от UrhG и приложимо по аналогия за правото на продуцента на звукозаписи, съгласно което самостоятелно произведение, което е създадено чрез свободното използване на чуждо произведение, може да се публикува и използва без разрешението на автора на използваното произведение. В тази връзка запитващата юрисдикция отбелязва, че тази разпоредба няма изричен еквивалент в правото на Съюза и при това положение се пита относно съответствието ѝ с него, като се има предвид обстоятелството, че въпросната разпоредба ограничава обхвата на защитата, предоставена с изключителното право на продуцента на звукозаписи на възпроизвеждане и разпространение на неговия звукозапис.
- 23 На трето място, изключенията и ограниченията, предвидени в националното право, по отношение на правото на възпроизвеждане съгласно член 2, буква в) от Директива 2001/29 и на правото на разпространение съгласно член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115, се основават на член 5, параграф 3 от Директива 2001/29 и на член 10, параграф 2, първа алинея от Директива 2006/115. Запитващата юрисдикция обаче изразява съмнения относно тълкуването на тези разпоредби при обстоятелства като разглежданите в главното производство.
- 24 На четвърто място, запитващата юрисдикция отбелязва, че релевантните разпоредби от правото на Съюза трябва да се тълкуват и прилагат с оглед на основните права, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). В този контекст тя се пита дали държавите членки имат право на преценка в рамките на транспонирането в националното право на член 2, буква в) и на член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29, както и на член 9, параграф 1, буква б) и на член 10, параграф 2, първа алинея от Директива 2006/115. Всъщност запитващата юрисдикция отбелязва, че съгласно практиката на Bundesverfassungsgericht (Федерален конституционен съд) националноправните разпоредби за транспониране на директива на Европейския съюз по принцип трябва да се преценяват не с оглед на основните права, гарантирани от Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (Основен закон на Федерална република Германия) от 23 май 1949 г. (BGBl. 1949 I, стр. 1), а само с оглед на основните права, гарантирани от правото на Съюза, когато тази директива не оставя на държавите членки никаква свобода на преценка за нейното транспониране. Освен това посочената юрисдикция изпитва съмнения относно тълкуването на споменатите основни права при обстоятелства като разглежданите в главното производство.
- 25 При тези условия Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Налице ли е нарушаване на изключителното право на продуцента на звукозаписи на възпроизвеждане на неговия звукозапис, предвидено в член 2, буква в) от Директива 2001/29, в случаите, когато от неговия звукозапис се записват най-кратки откъси от звуци и се прехвърлят в друг звукозапис?
 - 2) Представлява ли звукозапис, който включва прехвърлени от друг звукозапис най-кратки откъси от звуци, копие от този друг звукозапис по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115?
 - 3) Могат ли държавите членки да предвидят разпоредба, която, подобно на разпоредбата на член 24, параграф 1 от UrhG [...], уточнява, че по своята същност обхватът на закрила на изключителното право на продуцента на звукозаписи на възпроизвеждане (член 2, буква в) от Директива 2001/29) и на разпространение (член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115) на неговия звукозапис е ограничен по такъв начин, че самостоятелно произведение, което е създадено, като свободно е използван неговият звукозапис, може да се използва без съгласието му?

- 4) Използва ли се произведение или друг закрилян обект по смисъла на член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29 за целите на цитиране, когато не може да се разпознае, че се използва чуждо произведение или друг чужд закрилян обект?
- 5) Оставят ли разпоредбите на правото на Съюза относно правото на възпроизвеждане и правото на разпространение на продуцента на звукозаписи (член 2, буква в) от Директива 2001/29 и член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115) и относно изключенията или ограниченията на тези права (член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29 и член 10, параграф 2, първа алинея от Директива 2006/115) свобода на преценка при транспонирането в националното право?
- 6) По какъв начин при определянето на обхвата на закрила на изключителното право на продуцента на звукозаписи на възпроизвеждане (член 2, буква в) от Директива 2001/29) и на разпространение (член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115) на неговия звукозапис, както и на обхвата на изключенията или ограниченията на тези права (член 5, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/29 и член 10, параграф 2, първа алинея от Директива 2006/115) трябва да се вземат предвид основните права, закрепени в [Хартата]?”.

По преюдициалните въпроси

По първия и шестия въпрос

- 26 С първи и шести въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали с оглед на Хартата член 2, буква в) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че изключителното право на продуцента на звукозаписи да разреши или забрани възпроизвеждането на своя звукозапис му позволява да се противопостави на вземането от трето лице дори на съвсем кратка звукова извадка от неговия звукозапис с цел да бъде включена в друг звукозапис.
- 27 Съгласно член 2, буква в) от Директива 2001/29 държавите членки предвиждат изключителното право да разрешават или забраняват „пряко или непряко, временно или постоянно възпроизвеждане по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, изцяло или частично“ за продуценти на звукозаписи — на техните звукозаписи.
- 28 Директива 2001/29 не дефинира понятието „възпроизвеждане [...] изцяло или частично“ на звукозапис по смисъла на тази разпоредба. Определянето на смисъла и обхвата на този израз съгласно постоянната практика на Съда трябва при това положение да се осъществява в съответствие с обичайното му значение в говоримия език, като се държи сметка за контекста, в който се използва, и за целите, преследвани от правната уредба, от която същият е част (решение от 3 септември 2014 г., Deckmyn и Vrijheidsfonds, C-201/13, EU:C:2014:2132, т. 19 и цитираната съдебна практика).
- 29 От текста на член 2, буква в) от Директива 2001/29, припомнен в точка 27 от настоящото решение, следва, че възпроизвеждането от ползвател дори на съвсем кратка звукова извадка от звукозапис по принцип трябва да се счита за „частично“ възпроизвеждане на същия по смисъла на тази разпоредба, както и че такова възпроизвеждане следователно попада под действието на изключителното право, предоставено от същата на продуцента на такъв звукозапис.
- 30 Това буквално тълкуване на член 2, буква в) от Директива 2001/29 е в съответствие, от една страна, с общата цел на тази директива, която, видно от съображения 4, 9 и 10 от нея, е да въведе високо ниво на закрила на авторското право и сродните му права, и от друга страна, то е в съответствие с конкретната цел на изключителното право на продуцента на звукозаписи,

формулирана в същото съображение 10, а именно да се осигури закрила на направените от него инвестиции. Всъщност, както припомня същото съображение, инвестициите, необходими за създаването на продукти като звукозаписите, са значителни, поради което е необходимо на техните продуценти да се гарантира възможността за задоволителна възвръщаемост.

- 31 При това положение, когато при упражняване на свободата на изкуствата ползвател вземе звукова извадка от звукозапис, за да я използва в изменен и неразпознаваем по време на слушане вид в ново произведение, следва да се приеме, че такова използване не съставлява „възпроизвеждане“ по смисъла на член 2, буква в) от Директива 2001/29.
- 32 В тази връзка следва да се припомни, че съгласно съображения 3 и 31 от Директива 2001/29 целта на извършената с нея хармонизация е да се поддържа, по-специално в електронната среда, справедлив баланс между, от една страна, интереса на притежателите на авторски и сродни права от защитата на тяхното право на интелектуална собственост, вече гарантирана с член 17, параграф 2 от Хартата, и от друга страна, защитата на интересите и основните права на ползвателите на закриляни обекти, както и на обществения интерес (вж. в този смисъл решение от 7 август 2018 г., Renckhoff, C-161/17, EU:C:2018:634, т. 41).
- 33 В този смисъл Съдът вече е постановил, че от член 17, параграф 2 от Хартата и от практиката на Съда по никакъв начин не следва, че това право е неприкосновено и че трябва да се осигури абсолютната му защита (решения от 24 ноември 2011 г., Scarlet Extended, C-70/10, EU:C:2011:771, т. 43, от 16 февруари 2012 г., SABAM, C-360/10, EU:C:2012:85, т. 41 и от 27 март 2014 г., UPC Telekabel Wien, C-314/12, EU:C:2014:192, т. 61).
- 34 Всъщност това право трябва да се съизмери с останалите основни права, сред които е и свободата на изкуствата, гарантирана от член 13 от Хартата, която е част от свободата на изразяване, защитена в член 11 от Хартата и член 10, параграф 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., и поради това дава възможност за участие в публичния обмен на информация и всякакви културни, политически и обществени идеи (вж. в този смисъл ЕСПЧ, 24 май 1988 г., Müller и др. с/у Швейцария, CE:ECHR:1988:0524JUD001073784, § 27, ЕСПЧ, 8 юли 1999 г., Karataş с/у Турция, CE:ECHR:1999:0708JUD002316894, § 49).
- 35 В този контекст следва да се отбележи, че техниката на „изготвяне на извадка“ (sampling), при която ползвателят най-често с помощта на електронно оборудване взема извадка от звукозапис и я използва при създаването на ново произведение, представлява форма на художествена изява, която попада в свободата на изкуствата, защитена от член 13 от Хартата.
- 36 При упражняването на тази свобода, когато ползвателят на звукова извадка (sample) създава ново произведение, той може да промени взетата извадка от звукозаписа до степен, при която извадката става неразпознаваема по време на слушане на такова произведение.
- 37 Да се приеме обаче, че извадка, взета от звукозапис и използвана в ново произведение в изменен и неразпознаваем по време на слушане вид за целите на собствено художествено творчество, представлява „възпроизвеждане“ на този звукозапис по смисъла на член 2, буква в) от Директива 2001/29, не само би било в разрез с обичайното значение на това понятие в говоримия език по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 28 от настоящото решение, но и би нарушило изискването за справедлив баланс, припомнено в точка 32 от него.
- 38 По-конкретно, подобно тълкуване би позволило на продуцента на звукозаписи в такъв случай да се противопостави на вземането от трето лице за целите на художествено творчество дори на съвсем кратка звукова извадка от негов звукозапис, въпреки че подобно вземане не би засегнало възможността на продуцента за задоволителна възвръщаемост на неговата инвестиция.

- 39 С оглед на изложените съображения на първи и шести въпрос следва да се отговори, че с оглед на Хартата член 2, буква в) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че изключителното право на продуцента на звукозаписи, предоставено от тази разпоредба, да разреши или забрани възпроизвеждането на своя звукозапис му позволява да се противопостави на използването от трето лице дори на съвсем кратка звукова извадка от неговия звукозапис с цел да бъде включена в друг звукозапис, освен ако извадката не бъде включена в него в изменен и неразпознаваем по време на слушане вид.

По втория въпрос

- 40 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115 трябва да се тълкува в смисъл, че звукозапис, който съдържа музикални извадки, прехвърлени от друг звукозапис, представлява „копие“ на този друг звукозапис по смисъла на посочената разпоредба.
- 41 Съгласно член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115 за продуцентите на звукозаписи държавите членки предвиждат изключително право за предоставяне на публиката на техните звукозаписи, включително на копия от тях, чрез продажба или по друг начин.
- 42 Нито член 9 от Директива 2006/115, нито друга разпоредба от Директивата дефинира понятието „копие“ по смисъла на посочения член.
- 43 При това положение понятието трябва да се тълкува, като се отчитат контекстът на съответната разпоредба и целта, преследвана от разглежданата правна уредба.
- 44 Следва да се припомни, че изключителното право на разпространение на продуцента на звукозаписи, предвидено в член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115, има за цел да предостави на такъв продуцент посредством адекватна правна закрила на правата му на интелектуална собственост възможност за възвръщане на инвестициите, направени от него за производството на звукозаписи, тъй като те могат да се окажат твърде големи и рискови, видно от съображения 2 и 5 от Директива 2006/115.
- 45 В тази връзка от съображение 2 е видно, че закрилата, предоставена от тази директива на продуцента на звукозаписи, е насочена по-специално към борба с пиратството, тоест, както отбелязва генералният адвокат в точка 45 от своето заключение, с производството и публичното разпространение на фалшиви екземпляри от звукозаписи. Разпространението на такива екземпляри действително съставлява особено тежка заплаха за интересите на продуцента на такива звукозаписи, тъй като може да доведе до значителен спад на доходите, които последният получава от тяхното предоставяне.
- 46 Както отбелязва генералният адвокат в точка 46 от своето заключение, само носител, който възпроизвежда всички или значителна част от звуците, фиксирани в звукозапис, е предназначен с оглед на своите характеристики да замести законно направените от него екземпляри и следователно може да съставлява копие на този звукозапис по смисъла на член 9, параграф 1 от Директива 2006/115.
- 47 Това обаче не е така при носител, който, без да възпроизвежда всички или значителна част от звуците, фиксирани в звукозапис, се ограничава с включването на музикални извадки, евентуално в изменен вид, прехвърлени от този звукозапис с оглед на създаване на ново и самостоятелно спрямо него произведение.
- 48 Това тълкуване на член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115 с оглед на целта му се потвърждава от контекста, в който се вписва правната уредба, от която тази разпоредба е част.

- 49 В това отношение, както сочи съображение 7 от Директива 2006/115, законодателството на държавите членки следва да бъде сближено, така че да не противоречи на международните конвенции, върху които се основават законите за авторското право и сродните му права в много от държавите членки.
- 50 Сред тези конвенции е и Женевската конвенция, която, видно от преамбюла ѝ, има по-специално за цел да отговори на широко разпространеното и вземащо все по-големи размери неразрешено възпроизвеждане на звукозаписи и на нанасяните по този начин вреди на интересите на продуцентите.
- 51 В член 2 посочената конвенция съдържа разпоредба, аналогична на член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115, която предвижда конкретно, че на продуцентите на звукозаписи се осигурява закрила срещу производството и разпространението сред публиката на „копия“ на техни звукозаписи, направени без тяхно съгласие.
- 52 Съгласно член 1, буква с) от посочената конвенция „копие“ представлява носител, който съдържа звуци, записани пряко или косвено от звукозапис, и който включва „всички звуци“, фиксирани в този звукозапис, „или значителна част от тях“.
- 53 Действително, разпоредбите на Женевската конвенция не са част от правния ред на Съюза, тъй като, от една страна, Съюзът не е договаряща страна по тази конвенция, а от друга — той не може да се смята за встъпил в правата и задълженията на своите държави членки в приложното поле на тази конвенция, макар и само защото не всички те са страни по тази конвенция (вж. по аналогия решение от 15 март 2012 г., SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, т. 41). Това обаче не променя факта, че тя е сред международните конвенции, упоменати в точка 49 от настоящото решение, и при това положение, доколкото е възможно, разпоредбите на Директива 2006/115 следва да се тълкуват с оглед на тази конвенция (вж. в този смисъл решения от 7 декември 2006 г., SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, т. 35, от 4 октомври 2011 г., Football Association Premier League и др., C-403/08 и C-429/08, EU:C:2011:631, т. 189 и от 19 декември 2018 г., Syed, C-572/17, EU:C:2018:1033, т. 20).
- 54 Оттук следва, че подобно на генералния адвокат в точки 46 и 47 от неговото заключение, може да се приеме, че понятието „копие“ по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115 трябва да се тълкува по сходен начин като същото понятие, съдържащо се в член 1, буква с) и в член 2 от Женевската конвенция.
- 55 С оглед на изложените съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115 трябва да се тълкува в смисъл, че звукозапис, който съдържа музикални извадки, прехвърлени от друг звукозапис, не представлява „копие“ на този друг звукозапис по смисъла на посочената разпоредба, след като не възпроизвежда целия или значителна част от същия.

По третия въпрос

- 56 Запитващата юрисдикция отбелязва, че съгласно член 24, параграф 1 от UrhG, приложим по аналогия за правото на продуцента на звукозаписи, самостоятелно произведение, което е създадено чрез използване на чуждо произведение, може да се използва и употребява без разрешението на автора на използваното произведение. Тя уточнява, че такова „право на свободно използване“ само по себе си не представлява дерогация на правото на автора, а по-скоро очертава ограничение, присъщо на обхвата на предоставената с него защита, основаващо се на представата, че културното творчество е немислимо без опора върху предходни достижения на други автори.

- 57 При това положение и след като от отговора на втория въпрос е видно, че възпроизвеждане като разглежданото в главното производство не попада под действието на член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115, следва да се приеме, че с третия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали държава членка може да предвиди в националното си право изключение или ограничение от правото на продуцента на звукозаписи, предвидено в член 2, буква в) от Директива 2001/29, различно от предвидените в член 5 от тази директива.
- 58 Както следва и от обяснителния меморандум към Предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество от 10 декември 1997 г. (COM(97) 628 окончателен), така и от съображение 32 от Директива 2001/29, списъкът на изключенията и ограниченията, включени в член 5 от тази директива, е изчерпателен, което Съдът също подчертава неколккратно (решения от 16 ноември 2016 г., *Souliez и Doke*, C-301/15, EU:C:2016:878, т. 34 и от 7 август 2018 г., *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, т. 16).
- 59 В тази връзка в точка 32 от настоящото решение бе припомнено, че целта на извършената с тази директива хармонизация е да се поддържа, по-специално в електронната среда, справедлив баланс между, от една страна, интереса на носителите на авторски и сродни на тях права от защитата на тяхното право на интелектуална собственост, и от друга страна, защитата на интересите и основните права на ползвателите на закриляни обекти, както и на обществения интерес.
- 60 Механизмите, позволяващи да се намери справедлив баланс между тези различни права и интереси, се съдържат в самата Директива 2001/29, доколкото тя предвижда по-специално, от една страна, в членове 2—4, изключителните права на притежателите на права, и от друга страна, в член 5, изключенията и ограниченията на тези права, които могат и дори трябва да бъдат транспонирани от държавите членки, като въпросните механизми все пак трябва да бъдат конкретизирани с национални мерки за транспонирането на тази директива и с прилагането ѝ от националните органи (вж. в този смисъл решение от 29 януари 2008 г., *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, т. 66 и цитираната съдебна практика).
- 61 Съдът многократно постановява, че основните права, които вече са закрепени в Хартата, чието спазване се осигурява от Съда, са вдъхновени от общите конституционни традиции на държавите членки, както и от напътствията, произтичащи от международните инструменти за закрила на правата на човека, по които държавите членки са сътрудничели или са се присъединили (вж. в този смисъл решение от 27 юни 2006 г., *Парламент/Съвет*, C-540/03, EU:C:2006:429, т. 35 и цитираната съдебна практика).
- 62 За справедливия баланс, припомнен в точка 32 от настоящото решение, допринася и член 5, параграф 5 от Директива 2001/29, който изисква изключенията и ограниченията, предвидени в член 5, параграфи 1—4 от нея, да се прилагат само в някои специални случаи, които не засягат нормалното използване на произведението или друг закрилян обект и не засягат неоправдано законните интереси на притежателя на правото.
- 63 В този контекст, ако въпреки изричната воля на законодателя на Съюза, припомнена в точка 58 от настоящото решение, на всяка държава членка се позволи да въвежда дерогации от изключителните права на автора по членове 2—4 от Директива 2001/29, извън изключенията и ограниченията, предвидени изчерпателно в член 5 от нея, това би застрашило ефективността на хармонизацията на авторското и сродните му права, осъществена с тази директива, както и преследваната от нея цел за гарантиране на правната сигурност (решение от 13 февруари 2014 г., *Svensson и др.*, C-466/12, EU:C:2014:76, т. 34 и 35). Действително, от съображение 31 от тази директива изрично следва, че съществуващите различия в изключенията и ограниченията по отношение на някои ограничени действия имат пряко отрицателно въздействие върху

функционирането на вътрешния пазар в областта на авторското право и сродните му права и поради това списъкът с изключенията и ограниченията, съдържащ се в член 5 от Директива 2001/29, има за цел да осигури неговото добро функциониране.

- 64 Освен това, видно от съображение 32 от същата директива, държавите членки са задължени да постигнат съгласувано прилагане на тези изключения и ограничения. Изискването за съгласувано прилагане на тези изключения и ограничения не би могло да се осигури, ако държавите членки бяха свободни да предвиждат изключения и ограничения извън тези, които вече са били изрично предвидени от Директива 2001/29 (вж. в този смисъл решение от 12 ноември 2015 г., *Hewlett-Packard Belgium*, C-572/13, EU:C:2015:750, т. 38 и 39), а Съдът впрочем вече е подчертал, че никоя разпоредба от Директива 2001/29 не дава възможност държавите членки да разширяват обхвата на тези изключения и ограничения (вж. в този смисъл решение от 10 април 2014 г., *ACI Adam* и др., C-435/12, EU:C:2014:254, т. 27).
- 65 С оглед на изложените съображения на третия въпрос следва да се отговори, че държава членка не може да предвиди в националното си право изключение или ограничение от правото на продуцента на звукозаписи, предвидено в член 2, буква в) от Директива 2001/29, различно от предвидените в член 5 от тази директива.

По четвъртия въпрос

- 66 С четвъртия си въпрос, отнасящ се до хипотезата на установено нарушение на изключителното право на възпроизвеждане на продуцента на звукозаписи, предвидено в член 2, буква в) от Директива 2001/29, запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 5, параграф 3, буква г) от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „цитати“, съдържащо се в тази разпоредба, обхваща положението, в което е невъзможно да се установи засегнатото от разглеждания цитат произведение.
- 67 Съгласно член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29 държавите членки могат да предвидят изключения или ограничения по отношение на изключителните права на възпроизвеждане и публично разгласяване, предвидени в членове 2 и 3 от нея, в случай на цитати за цели като критика или обзор, при условие че се отнасят до произведение или друг закрилян обект, който вече е предоставен законно на разположение на публиката, и че — освен ако това се окаже невъзможно — е посочен източникът, включително името на автора, и че тяхното използване е в съответствие със справедливата практика и доколкото се изисква от конкретната цел.
- 68 Най-напред, подобно на генералния адвокат в точки 62 и 63 от неговото заключение, следва да се приеме, че с оглед на текста на член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29, който говори за „произведение или друг закрилян обект“, изключението или ограничението, предвидено в тази разпоредба, може да се прилага за използването на защитено музикално произведение, стига предвидени в тази разпоредба условия да са налице.
- 69 По-специално член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29 изисква, за да намери приложение, както бе припомнено в точка 67 от настоящото решение, използването да се осъществява „в съответствие със справедливата практика и доколкото се изисква от конкретната цел“, поради което въпросното използване в цитат не трябва да излиза извън границите на необходимото за постигане на преследваната с цитата цел.

- 70 При липсата на каквото и да е определение на понятието „цитат“ в Директива 2001/29 определянето на смисъла и обхвата на този термин съгласно постоянната практика на Съда, припомнена в точка 28 от настоящото решение, трябва да се осъществява в съответствие с обичайното му значение в говоримия език, като същевременно се държи сметка за контекста, в който се използва, и за целите, преследвани от правната уредба, от която той е част.
- 71 Що се отнася до обичайното значение на понятието „цитат“ в говоримия език, следва да се отбележи, че основни характеристики на цитата са използването на произведение, или по-общо на извадка от произведение, от ползвател, който не е негов автор, за онагледяване на определено твърдение, в защита на становище или за да се даде възможност за умозрително стълкновение на това произведение с твърденията на въпросния ползвател, като ползвателят на защитено произведение, който възнамерява да се ползва от изключението относно цитатите, при това положение трябва да има за цел да взаимодейства с въпросното произведение, както отбелязва генералният адвокат в точка 64 от своето заключение.
- 72 По-конкретно, когато съзателят на ново музикално произведение използва звукова извадка (sample), взета от звукозапис и разпознаваема по време на слушането на това ново произведение, в зависимост от обстоятелствата използването на тази звукова извадка може да представлява „цитат“ съгласно член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29 във връзка с член 13 от Хартата, стига въпросното използване да има за цел да взаимодейства с произведението, от което е взета извадката, в смисъла, посочен в точка 71 от настоящото решение, и условията, предвидени в член 5, параграф 3, буква г), да са налице.
- 73 При това положение, както подчертава генералният адвокат в точка 65 от своето заключение, не би могло да има такова взаимодействие, когато от разглеждания цитат не е възможно да се идентифицира засегнатото произведение.
- 74 С оглед на изложените съображения на четвъртия въпрос следва да се отговори, че член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „цитати“, съдържащо се в тази разпоредба, не обхваща положението, в което е невъзможно да се установи засегнатото от разглеждания цитат произведение.

По петия въпрос

- 75 Най-напред следва да се отбележи, както се вижда от точка 24 от настоящото решение, че петият въпрос е свързан конкретно с прилагането от страна на националния съд във връзка с разрешаването на спора по главното производство на член 2, буква в) и на член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29, както и на член 9, параграф 1, буква б) и на член 10, параграф 2, първа алинея от Директива 2006/115.
- 76 В тази връзка запитващата юрисдикция се пита дали посочените разпоредби от правото на Съюза предоставят на държавите членки свобода на преценка относно тяхното транспониране, след като съгласно практиката на Bundesverfassungsgericht (Федерален конституционен съд) националноправните разпоредби за транспониране на директива на Европейския съюз по принцип трябва да се преценяват не с оглед на основните права, гарантирани от Основния закон на Федерална република Германия, а само с оглед на основните права, гарантирани от правото на Съюза, когато тази директива не оставя на държавите членки никаква свобода на преценка за нейното транспониране.
- 77 С оглед на отговора на втори и четвърти въпрос следва да се приеме, че с петия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 2, буква в) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че съставлява мярка за пълна хармонизация.

- 78 В това отношение трябва да се припомни, че по силата на принципа на предимство на правото на Съюза, който е основна характеристика на правния ред на Съюза, позоваването от държава членка на норми на националното право, макар и конституционни, не би могло да накърни действието на правото на Съюза на територията на тази държава (решение от 26 февруари 2013 г., Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, т. 59).
- 79 По този въпрос следва да се отбележи, че след като транспонирането на директива от държавите членки във всички случаи попада в хипотезата съгласно член 51 от Хартата, в която държавите членки прилагат правото на Съюза, то при това транспониране трябва да се постигне предвиденото в Хартата ниво на защита на основните права, независимо от свободата на преценка, с която държавите членки разполагат във връзка с транспонирането.
- 80 При това положение, когато в хипотеза, при която действията на държавите членки не се регламентират изцяло от правото на Съюза, национална разпоредба или мярка прилага това право по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата, националните органи и юрисдикции могат да прилагат националните стандарти за защита на основните права, стига в този процес да не се намалява нивото на защита, предвидено от Хартата съгласно тълкуването на Съда, нито предимството, единството и ефективността на правото на Съюза (решения от 26 февруари 2013 г., Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, т. 60 и от същата дата, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, т. 29).
- 81 Поради това в съответствие с правото на Съюза е националните юрисдикции и органи да поставят процеса на прилагане на националните стандарти в зависимост от обстоятелството, открито от запитващата юрисдикция, разпоредбите на дадена директива да „оставят свобода на преценка при транспонирането им в националното право“, при положение че това обстоятелство се схваща като отнасящо се до степента на хармонизация, въведена с посочените разпоредби, като процесът на прилагане на националните стандарти е мислим само доколкото въпросните разпоредби не въвеждат пълна хармонизация.
- 82 В случая следва да се отбележи, че Директива 2001/29 има за цел да хармонизира само някои аспекти на авторското право и сродните му права, като редица нейни разпоредби също така разкриват намерението на законодателя на Съюза да предостави свобода на преценка на държавите членки при нейното привеждане в изпълнение (вж. в този смисъл решение от 5 март 2015 г., Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, т. 57).
- 83 Във връзка с изключителното право на притежателите съгласно член 2, буква в) от Директива 2001/29 в точка 27 от настоящото решение бе припомнено, че съгласно тази разпоредба държавите членки предвиждат изключителното право да разрешават или забраняват „пряко или непряко, временно или постоянно възпроизвеждане по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, изцяло или частично“ за продуценти на звукозаписи — на техните звукозаписи.
- 84 Така посочената разпоредба недвусмислено дефинира изключителното право на възпроизвеждане, с което разполагат продуцентите на звукозаписи в Съюза. Освен това посочената разпоредба не предвижда никакви условия, нито изпълнението или последиците ѝ зависят от каквито и да било действия.
- 85 Оттук следва, че член 2, буква в) от Директива 2001/29 съставлява мярка за пълна хармонизация на предметното съдържание на предвиденото в нея право (вж. по аналогия във връзка с изключителното право на притежателя на марка на Европейския съюз решения от 20 ноември 2001 г., Zino Davidoff и Levi Strauss, C-414/99—C-416/99, EU:C:2001:617, т. 39 и от 12 ноември 2002 г., Arsenal Football Club, C-206/01, EU:C:2002:651, т. 43).

- 86 С оглед на изложените съображения на петия въпрос следва да се отговори, че член 2, буква в) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че съставлява мярка за пълна хармонизация на предметното съдържание на предвиденото в него право.

По съдебните разноски

- 87 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) С оглед на Хартата на основните права на Европейския съюз член 2, буква в) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че изключителното право на продуцента на звукозаписи, предоставено от тази разпоредба, да разреши или забрани възпроизвеждането на своя звукозапис му позволява да се противопостави на използването от трето лице дори на съвсем кратка звукова извадка от неговия звукозапис с цел да бъде включена в друг звукозапис, освен ако извадката не бъде включена в него в изменен и неразпознаваем по време на слушане вид.
- 2) Член 9, параграф 1, буква б) от Директива 2006/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за правото на отдаване под наем и в заем и за някои права, свързани с авторското право в областта на интелектуалната собственост, трябва да се тълкува в смисъл, че звукозапис, който съдържа музикални извадки, прехвърлени от друг звукозапис, не представлява „копие“ на този друг звукозапис по смисъла на посочената разпоредба, след като не възпроизвежда целия или значителна част от същия.
- 3) Държава членка не може да предвиди в националното си право изключение или ограничение от правото на продуцента на звукозаписи, предвидено в член 2, буква в) от Директива 2001/29, различно от предвидените в член 5 от тази директива.
- 4) Член 5, параграф 3, буква г) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „цитати“, съдържащо се в тази разпоредба, не обхваща положението, в което е невъзможно да се установи засегнатото от разглеждания цитат произведение.
- 5) Член 2, буква в) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че съставлява мярка за пълна хармонизация на предметното съдържание на предвиденото в него право.

Подписи